

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	3025200050
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3025200050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského, v trestnej veci odsúdeného H. B., na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2026 v Bratislave, o sťažnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. marca 2026, sp. zn. 23Ntc/7/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátorky z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „súd I. stupňa“) uznesením zo 4. marca 2026, sp. zn. 23Ntc/7/2025 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“), podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona odsúdeného H. B., narodeného XX. Z. XXXX, podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2025 pod sp. zn. 23Ntc/2/2025.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným na 3 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona odsúdenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu súdu I. stupňa, v zákonom stanovenej lehote, podala sťažnosť prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorú následne písomne odôvodnila (č. l. 57-59) vyslovením presvedčenia, pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, že tieto boli splnené iba formálne. V tejto súvislosti pripomenula spôsob spáchania trestného činu, za ktorý bol H. B. odsúdený, okolnosti spáchania trestnej činnosti, ako aj osobu odsúdeného, na základe ktorých možno konštatovať, že odsúdený sa opakovane dopúšťal rôznej trestnej činnosti. Aj skutku, za ktorý si aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, sa dopustil necelé dva roky od osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vyslovila preto názor, že aj napriek splneniu zákonnej podmienky vykonania časti trestu, nie je možné posúdiť úplné dovŕšenie nápravy odsúdeného, a teda aj riziko možného zlyhania odsúdeného v prípade, ak by jeho správanie nebolo pod neustálym dohľadom

usmerňované, opierajúc svoj názor o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2020, sp. zn. 4Urtost/9/2019. Z obsahu hodnotenia odsúdeného vyžiadaného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (pozn.: správne Ústavou na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody „Bratislava“) jednoznačne vyplýva, že správanie odsúdeného nie je ničím špecifické v pozitívnom, ani negatívnom zmysle. Plní si svoje povinnosti na požadovanej úrovni bez disciplinárnych odmien alebo potrestaní. Odsúdený bol v minulosti už podmiennečne prepustený (vo veci vedenej Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 2T/23/2015) a aj napriek tomu, že mu zo strany súdu už raz bola daná šanca zmeniť svoj život a preukázať svoju nápravu, naďalej páchal trestnú činnosť, čo vyplýva zo samotného výpisu z registra trestov, za ktorú bol právoplatne odsúdený. Možnosť preukázať polepšenie odsúdenému už v minulosti daná bola, a to za splnenia rovnakých podmienok, pričom následne z konania odsúdeného vyplýva, že túto šancu si nevážil a zo svojich chýb sa nepoučil, ale v trestnej činnosti pokračoval aj naďalej. U odsúdeného je možné predpokladať, že tým, že už raz bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, je si vedomý podmienok podmiennečného prepustenia a svoje správanie účelovo prispôsobuje ich naplneniu aj v tomto prípade.

Považujúc napadnuté uznesenie za predčasné, preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhla, aby ho zrušil a uložil súdu I. stupňa vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Z vyjadrenia odsúdeného k dôvodom sťažnosti prokurátorky vyplýva, že sa s nimi nestotožnil, vyslovujúc názor, že obe materiálne podmienky boli u neho splnené. Súd I. stupňa sa podľa neho v odôvodnení napadnutého uznesenia riadne a vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie vo veci. Námietky prokurátorky smerujúce k jeho účelovému správaniu, s cieľom získať kladné hodnotenie, považoval za špekulatívny názor vychádzajúci zo subjektívnych domnienok založených na základe minulého výkonu trestu. Na aktuálny trest je potrebné prihliadať cez prizmu závažnosti činu a potreby ďalšieho výkonu trestu, ktorý je možné nahradiť inými opatreniami ako obmedzovaním slobody. Je pritom možné podmiennečne prepustiť aj osobu, ktorá sa opakovane ocitne vo výkone trestu. Ohľadne druhej materiálnej podmienky týkajúcej sa prognózy vedenia riadneho života prokurátorka oponuje tým, že súd musí pri svojich úvahách zohľadniť všetky aktuálne informácie, ktoré má k dispozícii pri rozhodovaní o návrhu. Nie je ani vyžadované stopercentné presvedčenie, že odsúdený nespácha v budúcnosti trestnú činnosť, ide vždy len o pravdepodobnostnú úvahu vedenia riadneho života. Splnenie tejto materiálnej podmienky súd konštatoval uložením probačného dohľadu a povinnosti zamestnať sa.

Záverom poukázal na to, že na Slovensko sa dal preložiť z dôvodu úmrtia jeho otca a umožnenia návštevy s jeho matkou, avšak nevedel, že presun bude trvať až 1 rok. Ak by to vedel, o preloženie na Slovensko by nežiadal, pretože v Taliansku by bol prepustený v januári 2026, keďže tam dochádza k skracovaniu trestu pri dobrom správaní.

Požiadala o skoré rozhodnutie vo veci z dôvodu, že jeho matke sa zhoršuje zdravotný stav a chcel by jej byť oporou po úmrtí otca.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „nadriadený súd“) podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že súd I. stupňa rozhodol v súlade so zákonom a nepochybil, keď návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie vyhovel.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia konfrontoval hodnotiace závery príslušného Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava o doterajšom pôsobení odsúdeného v režimových opatreniach výkonu trestu, a poznatky o doterajších osobných pomeroch odsúdeného, so zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie upravenými v § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona a dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený splnil jednak tzv. formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie, ktorou je výkon dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, k vykonaniu ktorého by malo dôjsť 24. januára 2027, a splnil aj obe z tzv.

materiálnych podmienok na taký postup.

K dvom tzv. materiálnym podmienkam pre podmienené prepustenie, ktoré musia byť splnené súčasne (stav, keď odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), nadriadený súd v súlade s napadnutým uznesením zdôrazňuje, že pre ich posúdenie je základným a významným (hoci nie jediným) dôkazným podkladom hodnotiaca správa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený žiadajúci o podmienené prepustenie vykonáva trest odňatia slobody.

Súčasťou hodnotiacich kritérií, okrem správania sa odsúdeného počas výkonu trestu, sú pritom ďalej aj povaha trestnej činnosti, pre ktorú trest (tresty) vykonáva a taktiež jeho osobné pomery aj z obdobia pred nástupom na výkon trestu.

Primárnym predpokladom pre podmienené prepustenie je však „preukázanie polepšenia“ (prvá materiálna podmienka), ktoré treba chápať v rovine správania sa odsúdeného v režimových podmienkach výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska posúdenia, či výkon trestu plní svoj účel (ktorým je primárne prevýchova odsúdeného).

Podľa hodnotiacej správy riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody z 22. februára 2026, odsúdený sa na podmienky výkonu trestu v otvorenom oddelení adaptoval, správanie a vystupovanie je v súlade s ústavným poriadkom, je slušný a prispôsobivý, k trestnej činnosti sa vyjadruje pomerne kriticky, ľutuje čo spravil, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Je zaradený na pracovisko mimo ústav s voľným pohybom na Mestskom súde Bratislava III a bol u neho 2 krát zaznamenaný kladný poznatok z pracoviska za vzorné plnenie zverených úloh. Pracovnú morálku má na požadovanej úrovni. V oblasti aktivít kultúrno - osvetovej činnosti sa zapája do aktivít z ponukového listu, a svoj voľný čas trávi zmysluplne. Kontakt udržiava formu telefonovania s jeho matkou a družkou. Dňa 18. decembra 2025 bol odsúdenému stanovený rozšírený režim zaobchádzania v diferenciacnej skupine „A“, ktorý je zameraný na dodržiavanie a rešpektovanie interných predpisov, zákona o výkone trestu odňatia slobody, ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Je smerovaný k preberaniu zodpovednosti, sebadisciplíny a k riešeniu problémov efektívnym spôsobom. Stanovený program zaobchádzania odsúdený priebežne plní. Riziko recidívy trestnej činnosti je nízke, resocializačná prognóza je priaznivá. Keďže ústav nedisponoval informáciami o započítaní trestu zo zahraničia, podľa interných informácií odsúdený by spĺňal nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody až dňom 28. októbra 2027, a preto pre nesplnenie tejto formálnej podmienky neodporúchal jeho podmienené prepustenie.

K otázke ne/splnenia formálnej podmienky najvyšší súd uvádza, tak ako to konštatoval už súd I. stupňa v napadnutom uznesení, že uznesením vyššej súdnej úradnícky Krajského súdu v Trenčíne z 20. februára 2026, sp. zn. 23Ntc/2/2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. marca 2026, bola započítaná do výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom vyšetrovacieho sudcu pri súde v Terste z 15. júla 2023 pod číslom 249/2020- Reg. Gen. č. 2309/2019 R.G.N.R. 2954/2019, potvrdeného rozsudkom odvolacieho súdu v Terste číslo 874/2023, právoplatným 17. októbra 2023, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2025, sp. zn. 23Ntc/2/2025, právoplatným 24. júna 2025, doba väzby na území Talianskej republiky v rozsahu od 24. januára 2024 do 28. októbra 2025 (644 dní). Vychádzajúc z uvedeného by tak odsúdený uznaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov vykonal 24. januára 2027, čím zákonná podmienka výkonu dvoch tretín uloženého trestu bola u odsúdeného splnená 24. januára 2026.

Prvá materiálna podmienka (preukázanie polepšenia) je u odsúdeného taktiež splnená, keď z hodnotiacej správy ústavu je zrejmé, že odsúdený preukázal polepšenie svojím postojom k trestnej činnosti, záujmom o aktivity či prácu, ako aj riadnym plnením si svojich povinností, čo našlo svoj odraz v celom kontexte vo veľmi kladnej (pozitívnej) hodnotiacej správe.

Kritický postoj odsúdený deklaroval aj na verejnom zasadnutí v konaní pred súdom I. stupňa 4. marca

2026, kedy ofutoval trestnú činnosť, pre ktorú vykonáva trest odňatia slobody, pričom len s poukazom na jeho predchádzajúcu recidívu, v jej protipóle zdôrazňujúc naopak už vyššie označenú pozitívnu hodnotiacu správu ústavu (ktorá predstavuje časovo aktuálnejšie informácie o správaní sa odsúdeného vo vzťahu k jeho trestnej činnosti spáchanej v minulosti), nemožno u odsúdeného bez ďalšieho prezumovať neúprimnosť (formálnosť, resp. účelovosť) takéhoto jeho ľútostného prejavu (hoci objektívne takúto jeho povahu nikdy nemožno vylúčiť).

Okrem existencie kladných poznatkov sa u odsúdeného vyskytli aj výraznejšie aktivity a snahy pozitívne sa prejaviť, kde práve takáto výraznejšia aktivita (aktívna účasť na aktivitách organizovaných v rámci kultúrnej a osvetovej činnosti, aktívne plnenie pracovných povinností a pod.) je spôsobilá presvedčiť o snahe konkrétneho odsúdeného vyčleniť sa z radu priemerných väzňov. Odsúdený svojím správaním a aktivitami vo výkone trestu odňatia slobody a svojím kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti preukázal polepšenie.

V prípade druhej materiálnej podmienky („môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život“) na podmienené prepustenie je potrebné skúmať, či je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život, a či tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy. Otázka prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je však vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré patrí aj posúdenie sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (R 5/2017 - odôvodnenie).

Pri posudzovaní sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, a tým aj jeho skoršej recidívy, však nemožno opomíňať výchovný účel aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, a recidívu tak absolutizovať ako argument, ktorý by už sám osebe mal odsúdeného vylučovať z možnosti podmieneného prepustenia (Trestný zákon nevylučuje ani recidivistov z možnosti dosiahnuť podmienené prepustenie).

V registri trestov síce odsúdený má 4 záznamy, ale nemožno nechať bez povšimnutia, že v 2 prípadoch sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Odsúdený bol už raz aj vo výkone trestu odňatia slobody (odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo 6. februára 2015, sp. zn. 2T/23/2015), z ktorého bol podmienenčne prepustený 21. júla 2016 so skúšobnou dobou na 1 rok, pričom sa osvedčil 14. novembra 2017.

Najvyšší súd pri hodnotení tejto podmienky prihliadol aj na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, má zabezpečené bydlisko (U. XX, okres H.), a po prepustení z výkonu trestu sa chce zamestnať ako mäsiar. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má na slobode vybudované sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s matkou a družkou. V prípade prepustenia odsúdeného na slobodu tak existuje predpoklad, že odsúdený vzhľadom k deklarovanému úmyslu zamestnať sa, a sociálnemu zázemiu, nebude odkázaný na páchanie trestnej činnosti za účelom zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Aj z hodnotiacej správy ústavu vyplýva, že odsúdený ciele programu zaobchádzania plní vo všetkých oblastiach, pričom resocializačná prognóza je u odsúdeného priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je nízke.

Pri komplexnom posúdení trestnej minulosti odsúdeného (pri zohľadnení času, kedy bol odsúdeným spáchaný posledný trestný čin), jeho správania vo výkone trestu odňatia slobody, aj jeho sociálneho a rodinného zázemia, do ktorého prichádza do úvahy jeho prepustenie na slobodu, možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený tak splnil zákonné podmienky pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

K sťažnostným námietkam prokurátorky je potrebné uviesť, že riziká, na ktoré poukazuje v sťažnosti, u odsúdeného na slobode skutočne existujú. Všetky negatívne javy spojené s kriminálnou minulosťou odsúdeného však možno zohľadniť, a aj súd I. stupňa ich zohľadnil v prísnejších podmienkach

podmienečného prepustenia, keď určil nad odsúdeným probačný dohľad, určil mu skúšobnú dobu na 3 roky - ktorú vzhľadom na jeho osobné pomery, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval aj najvyšší súd za dostatočnú - za súčasného uloženia mu príkazu zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, pričom práve príjem z legálnej činnosti by mal zabezpečiť, aby odsúdený v budúcnosti opätovne neskľzol k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Podľa záveru nadriadeného súdu vyššie uvedené podmienky podmienečného prepustenia majú potenciál prispieť k riadnemu znovuzačleneniu odsúdeného do spoločnosti na slobode.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že Trestný zákon nevyklučuje z možnosti dosiahnuť podmienečné prepustenie ani recidivistov, hoci recidíva odôvodňuje prísnejší náhľad na odsúdeného pri posudzovaní najmä druhej z materiálnych podmienok pre podmienečné prepustenie.

Predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti by však u konkrétneho odsúdeného nemal byť zahrnutý striktne formálnym až mechanickým odkazom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia, zo strany všeobecného súdu je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu konkrétnej trestnej činnosti. Pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti je ďalej potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmienečnom prepustení z výkonu trestu ocitol. Súd rozhodujúci o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmienečného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody (viď primerane nález ústavného súdu z 24. mája 2022, sp. zn. I. ÚS 36/2022).

Nadriadený súd preto dospel k záveru o správnosti napadnutého uznesenia, a to bez potreby jeho korekcie, nielen výroku, ale aj z hľadiska dôvodov a úvah, na podklade ktorých k tomuto výroku súd I. stupňa dospel, a ktoré formuloval v odôvodnení napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto v podrobnostiach ako na vecne správne odkazuje. Sťažnosť prokurátorky proti napadnutému uzneseniu preto ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.